Terentius Afer, Publius; Jouenneaux, Guy [Comm.]; Badius Ascensius, Jodocus [Comm.]: Comoediae cum directorio vocabulorum, sententiarum, artis comicae ...[Enth.:] Vita Terentii de dictis Petrarcae excerpta

Straßburg: Johannes Grüninger, 1. Nov. 1496 Seite 355

PAMPHILVS. PARMENO BACHIS.

.i.diligenter considera .i.si audes q̄ dixisti mihi explorata
a

V Ide mi parmeno etiā sodes: vt mihi hæc certa et

.i.nihil habentia dubitatōnis .i.vt non precipites .i.breue spacium tpis

clara attuleris: ne me breue hoc cōijcias tps gau

satis consideratum est
b

dio hoc falso frui. PARM. Visum est. PAM. Certe ne?

felicissimus .s.vt dicis .s.esse qđ dico

PAR. Certe. PAM. Deus sum, si hoc ita est. PAR. Verū

.i.siste gradum & audi reliqua .i.timeo q anni nostri ferātur ad diuersa
c d

reperies. PAM. Mane dum sodes: timeo ne aliud credam

sto ad audiendum te

atq aliud nunties. PARMENO. Maneo. PAMPHI

deprehendisse
e

LVS. Sic te dixisse oppinor. inuenisse mirrhinam bachi-

inuenit eam habere anulum

dem anulum suum habere. PARMENO. Factū PAM.

iam pridem s.dixisti
.s.bachis
.i et

Eum quē olim sibi dedi. Eaq hoc te mihi nuntiare iussit

.i.verum .s.vt repeto .i.dico
f

ita ne est factum. PARMENO. Ita inquā. PAM. quis

.s.pamphilo .i.voluptatis .i.non
g h i

me est fortunatior. venustatisq adeo plenior? ego ne pro

per aliquid .s.quo me donare debeas
k

hoc ꝑ te nuntio qd donē? quid? nescio. PAR. At ego scio

In hac scena. xix.

Vix potest Pamphilo persuaderi tantam oportunitatem accidisse, quantā nunciauit Parmeno seruus tandem tamē allocutionē Bachidis ad id credendum facile induxit animum.

a Vide mi Parmeno etiam sodes vt mihi hec certa & clara. Bene hec repetit verum est em̄ vt qđ misere cupimus idem tardius credamus effectu. Sic in Heauton. Ego vereor magis.

b Visum est. Quia dixerat ei Pamphilus vide Ideo respondet visum est.

c Mane dum. Vnum abundat. Et quia Parmeno iam tedio affectus. pre se ferebat discessum aut nō velle amplius audire. Ideo subdit Pāphilus Mane dum.

d Sodes. Blanditur ei vt auscultet.

e Sic te dixisse opinor. Miro affectu inducitur vix induci ad credendum quod gaudet Pamphilus. Et bene repetit nunciata ne falso intellexerit.

f Ita inquā. Quasi iam late passus diu.

g Me est fortunatior. Id est foelitior cui foeliciꝰ & magis ex animi sententia processerint omnia.

h Venustatisq adeo plenior. Ob beneficia veneris cui contra inuenustus cui cōtra reciderit qđ amet. Venustatis igitur. id est voluptatis. nam venus voluptas est.

i Ego ne hoc pro te nuncio quid donē. Quasi dicat. immo debeo te donare maximis muneribus. Dicimus dono te hac re. & nō dono te hanc rem nisi ad modum antiquū esset.

k Quid donem? quid nescio Apud se deliberat quare sit donaturus. Deinde paruo tempe lapso nō potens īuenire quo eum donet & ex animi snia iterū replicat qd donē tibi vel te. Postea sibi satisfacere nō valens ait. Nescio qd tibi debeā donare. siue q̄ debeā te donare. Nā dicimꝰ dono te hac re. vbi est

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-77/0355
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG